

Josip Marinković

PAVAO VUK-PAVLOVIĆ KAO UČITELJ

Sažetak

Dva su događaja obilježila filozofski život u nas u proteklih pola stoljeća. Jedan od njih sadržan je u filozofskom putu i sudbini Pavla Vuk-Pavlovića, a drugi u pojavi filozofije tzv. praxista. Ma koliko to nije očito oba su događaja međusobno vezana. Njih nije moguće razumjeti bez poznavanja okolnosti u kojima su se zbili. Prisjećanje na Vuk-Pavlovića ne može biti tek biografski opis, nego je i suočavanje s položajem filozofa u uvjetima totalitarne vlasti. Govor o njemu kao učitelju neće biti stoga govor o »metodičaru« – kako to nazivlju pedagozi – nego kao učitelju u pravom smislu, učitelju kao moralnom uzoru.

PAVAO VUK-PAVLOVIĆ AS A TEACHER

Abstract

Two events have marked our philosophical life in the last fifty years. One of them was the philosophical path and destiny of Pavao Vuk-Pavlović, and the other one the appearance of the so-called Praxis philosophy. However improbable this may seem, these two events are interconnected. It is not possible to understand them without the knowledge of the circumstances in which they occurred. To remember Vuk-Pavlović cannot be a mere biographical description, it also means dealing with the status of a philosopher under the conditions of a totalitarian government. Talking about him as a teacher will thus not be a speech about a »methodologist« – a pedagogues' term – but about a teacher in the proper sense, a teacher as a moral model.

(Translated by Srećko Premec)

